

13 triết lí nhân sinh nhất định phải đọc một lần trong đời

Đời người ngắn ngủi, nào ai biết được ngày mai. Mọi chuyện trong cõi nhân sinh thoáng qua như gió thổi, mây bay, như đá mòn nước chảy. Làm sao giữ được yên bình của tâm hồn để vươn tới sự tự do vĩnh hằng của sinh mệnh? Xử thế ở đời chính là biết tiến biết lùi, biết trước biết sau, không làm tổn hại người, mà lại giữ được khí tiết của mình. Nếu không ngại, bạn hãy thử đọc những điều dưới đây, có lẽ sẽ có ích cho mình.

1. Nói chuyện phải dùng đầu óc, cẩn trọng từng lời nói, nói ít quá thì không ai hiểu, nhiều quá thì gây khó chịu. Đừng nên nghĩ gì nói nấy, thấy gì bàn nấy, phiền toái là từ miệng mà vào, từ lời vô ý mà đến. Không nói lời thị phi, lời gây chia rẽ, cũng đừng quá suồng sã, kể lể hết sự tình. Người thông minh thì lời nói ít mà hàm chứa, kẻ quân tử cũng lại nói ít làm nhiều, dùng hành động mà chứng tỏ bản lĩnh.

2. Gặp chuyện chớ nên vội vàng động thủ, dù có đáp án rồi cũng phải bình tâm chờ đợi, chớ kết luận ngay. Một người, một việc là không thể đánh giá từ một góc nhìn. Phán xét vội vàng có thể sẽ dẫn đến thảm họa.

3. Ở đời, hãy biết hóa giải chuyện lớn thành chuyện nhỏ, chuyện nhỏ xem như không có gì. Hãy cố gắng xử lý mọi chuyện một cách đơn giản nhất, tuyệt đối đừng chuyện bé xé ra to, vẽ rắn thêm chân, nghi hoặc, nổi nóng, không giữ bình tĩnh mà hại người, hại cả chính mình.

4. Người quân tử thì luôn độ lượng, khoan dung, không để trong lòng những chuyện tầm thường. Kẻ tiểu nhân lòng dạ hẹp hòi, chọc giận kẻ tiểu nhân cũng chính là chuốc lấy phiền phức. Cho nên ở đời, gần gũi người quân tử, xa lánh kẻ tiểu nhân chính là đạo lý làm người tối thượng vậy.

5. Hãy trân quý những người yêu thương mình. Họ trao gửi tình cảm cho bạn là có nguyên do, bởi vậy đừng hỏi tại sao. Hãy mở lòng đón nhận, lấy yêu thương gấp đôi để đáp lại họ. Cũng đừng bao giờ lừa gạt tình cảm người khác bởi phụ tình thì tình phụ, phúc đức rồi cũng tiêu tan. Ở đời, tìm được tri kỷ là không dễ. Tìm được rồi nhưng biết trân quý ra sao lại càng khó nữa.

6. Cẩn thận với những lời khen, dù là sau lưng hay trước mặt. Người khen bạn sau lưng chính là thật lòng, hãy trân trọng nhưng đừng vì thế mà trở nên tự mãn. Người khen bạn trước mặt rất có thể là xu nịnh, bợ đỡ, nói lời chót lưỡi đầu môi, vốn không đáng coi trọng. Hãy bỏ ngoài tai những lời khen và lắng nghe, cân nhắc những lời chê bai, chỉ trích.

Khi vẫn còn thiếu sót, sai lầm, chắc chắn bạn vẫn phải đối mặt với sự chê bai, dè bĩu. Nhưng đừng coi nó là khủng hoảng mà hãy thành thực cúi xuống lòng

mình một phen, nhìn thấu, hướng vào nội tâm để tìm sai, sửa lỗi. Có khi một lời chê bai còn khiến bạn tiến bộ, đề cao hơn cả trăm lời khen thừa.

7. Ân huệ nhỏ tích góp nhiều sẽ thành món nợ lớn. Nhận ân thì phải báo ân. Người xưa nói, chịu ơn một giọt, báo ơn một dòng là bởi thế. Kẻ vô ơn thì cũng chẳng lương thiện, chẳng thể thành người. Người biết đền ơn mới chính là quân tử, là kẻ trượng nghĩa.

8. Người ta mãi mê truy cầu hạnh phúc mà không biết hạnh phúc thực ra chính ở trong tâm. Hòa ái thì có được yên bình, độ lượng thì được nhiều người yêu mến, lương thiện đến đâu cũng có được phúc báo nhân tiên. Đạo lý đơn giản chỉ là như vậy. Nơi quán trọ trần gian, trăm năm là hữu hạn, một sớm mai ngó ra ngoài cửa đã thấy bốn mùa trôi ngang tầm mắt, xuân qua hè tới, thu tàn đông về, ngày tháng chẳng còn lại bao nhiêu. Vậy thì có gì không sống cho ra sống, làm người cho ra người?

9. Duyên phận không phải là ngẫu nhiên. Bạn gieo nhân nào thì gặt quả ấy. Trao gửi thiện lương thì gặp người lương thiện. Chuyên hành ác nghiệp thì phải chịu ác duyên. Kỳ thực duyên phận chính là một loại lựa chọn. Người đi ngang nhau, chỉ khẽ chạm vai cũng là cái duyên được tích tồn từ bao đời kiếp. Nếu đã là duyên thì phải biết tùy theo duyên mà sống, chớ cưỡng cầu những thứ vốn không thuộc về mình.

10. Đừng bao giờ nghĩ rằng mình là người quan trọng. Ai cũng có điểm mạnh, điểm yếu, “người ta là hoa đất”, ai cũng đều quan trọng như nhau. Đừng ỷ tài, cậy vào một vài hiểu biết nhỏ bé nơi tri thức nhân loại. Cuộc đời này rộng lắm, vũ trụ này lại càng to lớn lắm, có nhiều điều ngay cả tri thức tối tân nhất của con người cũng chẳng thể chạm tới, chẳng thể giải khai.

11. Người ta còn sống ngày nào chính là phúc khí, nên phải biết trân quý. Đời người ngắn ngủi mấy chục năm, đừng để tâm vào những chuyện vụn vặt, như thế thân mới có thể thoải mái mà tâm cũng được bình an.

12. Nóng giận mà để bộc phát ra thì đó chỉ là bản năng. Nóng giận mà kiềm lòng ước chế được thì chính là tu dưỡng. Làm đi làm lại một công việc đơn giản nào đó thì gọi là chuyên gia, nhưng dụng tâm làm mãi một việc trùng lặp không biết chán chường thì đó là người chiến thắng.

13. Bằng cấp là huy chương đồng, năng lực là huy chương bạc, còn đối nhân xử thế mới chính là huy chương vàng.

Bài viết: "13 triết lý nhân sinh nhất định phải đọc một lần trong đời"

Văn Nhược